Europos Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonė dėl Pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl duomenų, tvarkomų teikiant viešąsias elektroninių ryšių paslaugas, saugojimo ir iš dalies pakeičiančios Direktyvą 2002/58/EB

COM(2005) 438 final — 2005/0182 (COD)

(2006/C 69/04)

Taryba, vadovaudamasi Europos bendrijos steigimo sutarties 95 straipsniu, 2005 m. lapkričio 16 d. nusprendė pasikonsultuoti su Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu dėl *Pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl duomenų, tvarkomų teikiant viešąsias elektroninių ryšių paslaugas, saugojimo ir iš dalies pakeičiančios Direktyvą 2002/58/EB*

2005 m. rugsėjo 27 d. Komiteto biuras nurodė Transporto, energetikos ir infrastruktūros skyriui organizuoti Komiteto darbą šiuo klausimu. Pranešėju paskirtas Bernardo Hernández Bataller.

Kadangi darbas skubus, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas savo 423-ojoje plenarinėje sesijoje, įvykusioje 2005 m. sausio 18 ir 19 d. (2005 m. sausio 18 d. posėdis), pagrindiniu pranešėju paskyrė Bernardo Hernández Bataller ir priėmė šią nuomonę 94 nariams balsavus už, 17 — prieš ir 17 susilaikius.

1. **Išvados ir rekomendacijos**

1.1 Komitetui kelia nuostabą ir susirūpinimą tokio siūlomo teisės akto projekto pateikimas, nes jo nuostatos yra nesuderintos ir pažeidžia pagrindines teises.

1.2 Pasiūlyme pateikiamas požiūris į pagrindines teises, ypač teisę į privatų gyvenimą, yra netinkamas ir kai kuriais aspektais prieštaringas.

1.3 Kyla pavojus, jog bus pakirstas elektroninių ryšių vartotojų pasitikėjimas ir jų noras naudotis informacijos ir ryšių technologijomis (IRT). Toks vartotojo pasitikėjimo praradimas gali ilgainiui pristabdyti informacinės visuomenės vystymąsi ateityje ir tokiu būdu kelia pavojų Lisabonos strategijai.

1.4 Komitetas abejoja, ar pasiūlymas visiškai atitinka subsidiarumo ir proporcingumo principus, kadangi nepateikiama jokių priežasčių, leidžiančių daryti išvadą, jog koks nors Bendrijos tikslas gali būti sėkmingiau įgyvendintas Bendrijos lygiu.

1.5 Papildomas išlaidas, kurias operatoriai patiria saugodami ir perduodami pasiūlyme minimus duomenis, reikėtų laikyti mokesčiais, kuriuos už savo rinkos dalį turėtų mokėti paslaugų teikėjai vien už buvimą veikiančioje rinkoje, o ne iš valstybės piniginės, t.y. visi piliečiai.

1.6 Dėl minėtų priežasčių Komisija savo pasiūlymą turėtų keisti iš esmės. Visas pasiūlymas, Komiteto nuomone, neatitinka nei pagrindinių teisių, nei prieigos prie duomenų, jų naudojimo ir mainų taisyklių.

2. **Paaiškinimai**

2.1 *Pagrindas*

2.1.1 Šiuo metu galioja įvairios Bendrijos nuostatos, reglamentuojančios paslaugų teikėjų pareigas. Šiuo konkrečiu atveju kalbama apie duomenis, minimus 1995 m. spalio 24 d. Direktyvos 95/46/EB ([1]) 1 straipsnyje, taip pat jos 2a straipsnyje. Minėta direktyva numato bendruosius valstybių narių įsipareigojimus ir yra skirta užtikrinti asmenų privatumą tvarkant asmens duomenis.

2.1.2 Be to, 2002 m. liepos 12 d. Direktyva 2002/58/EB ([2]) pateikia konkrečias nuostatas dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje. Atitinkamu laiku Komitetas pateikė savo nuomonę ([3]) dėl šio pasiūlymo.

2.1.3 Šios dvi direktyvos grindžiamos principu, kad saugojami duomenys turėtų būti ištrinami, jei juos saugoti nebėra pagrindo. Direktyva 2002/58/EB užtikrina, kad viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjai imasi tinkamų priemonių savo teikiamų paslaugų apsaugai užtikrinti; valstybės narės turi užtikrinti elektroninių pranešimų konfidencialumą ir, visų pirma, uždrausti be atitinkamų naudotojų sutikimo jų klausytis, įrašyti ir kaupti, išskyrus tuos, kurie būtini sąskaitų pateikimui, tačiau taip pat tik tam tikrą būtinai reikalingą laiką. Judėjimo ir vietos nustatymo duomenys gali būti tvarkomi tik padarius juos anoniminiais arba gavus naudotojų sutikimą.

2.1.4 Direktyvos 2002/58/EB 15 straipsnis leidžia valstybėms narėms saugoti duomenis išskirtiniais atvejais, jei tai yra būtina, tinkama ir suderinta priemonė pradėti tyrimą dėl baudžiamųjų veikų. Valstybėms narėms nepavyko susitarti dėl tokio saugojimo trukmės derantis dėl šios direktyvos dėl elektroninių pranešimų duomenų saugojimo, ir ketinimų nustatyti tokį terminą buvo atsisakyta.

([1]) 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23).

([2]) 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (OL L 201, 2002 7 31).

([3]) Nuomonė priimta plenarinėje sesijoje, įvykusioje 2001 m. sausio 24 ir 25 d. Pranešėjas Goran Lagerholm (OL C 123, 2001 4 25).

2.1.5 2004 m. spalio 25 d. Europos Vadovų Taryba svarstė galimybę nustatyti taisykles, reglamentuojančias elektroninių ryšių paslaugų teikėjų gaunamų duomenų saugojimą. Savo ruožtu, keturios valstybės narės (Prancūzija, Airija, Švedija ir Jungtinė Karalystė) pateikė iniciatyvos projektą, siūlydamos priimti Tarybos pagrindų sprendimą dėl duomenų, tvarkomų ir saugomų siekiant teikti viešai prieinamas elektroninių komunikacijų paslaugas, išsaugojimo arba duomenų, perduodamų viešaisiais ryšių tinklais, išsaugojimo siekiant užkirsti kelią, ištirti, nustatyti ir patraukti baudžiamojon atsakomybėn už nusikaltimą ir baudžiamąsias veikas, tarp jų ir terorizmą.

2.1.6 Šį pasiūlymą atmetė Europos Parlamentas, kuriam kilo abejonių dėl jo teisinio pagrindo, priemonių proporcingumo ir galimo Europos žmogaus teisių konvencijos [4] 8 straipsnio neatitikimo.

2.2 *Komisijos pasiūlymas*

2.2.1 Komisija, vadovaudamasi Europos bendrijos steigimo sutarties 95 straipsniu, pateikė pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl duomenų, tvarkomų teikiant viešąsias elektroninių ryšių paslaugas, išsaugojimo ir iš dalies keičiančios Direktyvą 2002/58/EB.

2.2.2 Tai yra reguliavimo priemonė, skirta valstybių narių teisės aktams suderinti. Siekiant užkirsti kelią, nustatyti ir patraukti baudžiamojon atsakomybėn tam tikrus nusikaltimus (ypač terorizmą ir organizuotą nusikalstamumą), jame nustatomos elektroninių ryšių paslaugų teikėjų pareigos, susijusios su duomenų saugojimu ir tvarkymu (1 straipsnio 1 dalis).

2.2.3 Pasiūlymas taikomas juridinių ir fizinių asmenų, siunčiančių ir gaunančių tokius pranešimus, judėjimo ir vietos nustatymo duomenims. Tačiau jis netaikomas tokių pranešimų turiniui (1 straipsnio 2 dalis).

2.2.4 Tuo tikslu pagal šį pasiūlymą valstybės narės turi patvirtinti priemones, užtikrinančias, kad tokių paslaugų teikėjai saugotų minėtus duomenis ir siųstų juos tik toms nacionalinėms valdžios institucijoms, kurios atsakingos už nusikaltimų prevenciją ir kovą su jais, vadovaujantis pasiūlymo tikslais (3 straipsnis).

2.2.5 Be to, pasiūlymas nustato duomenų, kurie turi būti saugomi, kategorijas. Duomenys, būtini siekiant nustatyti pranešimo šaltinį ir paskirties vietą, laiką ir trukmę, pranešimo rūšį, naudotojų buvimo vietą ir kt. (4 straipsnis ir priedas).

2.2.6 Jame taip pat nurodoma, kad fiksuoto arba judriojo ryšio pranešimų duomenys turi būti saugomi vienerius metus, o tarptinklinio ryšio — šešis mėnesius (7 straipsnis).

2.2.7 Jis taip pat nustato operatoriaus pareigą persiųsti išsaugotus duomenis kompetentingoms valdžios institucijoms paprašius (8 straipsnis), ir valstybių narių pareigą kasmet pateikti Europos Komisijai tam tikrus statistinius, su šiuo klausimu susijusius duomenis (9 straipsnis).

2.2.8 Galiausiai, jame nustatyta nacionalinių valdžios institucijų pareiga atlyginti ryšių operatoriams visas papildomas minėtų duomenų saugojimo ir perdavimo išlaidas (10 straipsnis).

2.3 *Bendros pastabos*

2.3.1 Komitetui kelia nuostabą ir susirūpinimą tokio siūlomo teisės akto projekto pateikimas, nes jo nuostatos yra nesuderintos ir pažeidžia pagrindines teises.

2.3.2 Pagal Komisijos pasiūlymą, šiuo metu galiojančios nacionalinės visuomenės apsaugos priemonės virsta „lygiaverčio poveikio priemonėmis“ (vidaus telekomunikacijų rinkos kliūtimis), kurios turėtų būti šalinamos pagal EB sutarties 14 straipsnį.

2.3.3 Šis pasiūlymas turės ilgalaikę reikšmę visų elektroninių ryšių paslaugų naudotojų apsaugai. Rizikuojama netekti vartotojų pasitikėjimo ir atimti iš jų norą naudotis IRT apskritai ir, svarbiausia, naujomis elektroninėmis paslaugomis. Toks vartotojų pasitikėjimo praradimas gali ilgainiui pristabdyti informacinės visuomenės vystymąsi ateityje, ir tokiu būdu kelia pavojų Lisabonos strategijai.

2.3.4 Keblu perprasti pasiūlyme reiškiamą požiūrį į pagrindines teises, ypač teisę į privatų gyvenimą. Komisija naudojasi dviem teisėtumo kriterijais ir atlieka tam tikrą savo analizę, po kurios daro išvadą, kad pasiūlymas pagrindinių teisių nepažeidžia.

2.3.5 Visų pirma, ji taiko 15.1 straipsnio 1 dalį, nors tokia nuostata yra ir Direktyvoje 2002/58/EB, beveik pažodžiui pateikia nuostatas iš Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto (4 ir 12 straipsniai) ir Europos žmogaus teisių konvencijos (9, 10 ir 11 straipsniai). Išsamius šių nuostatų išaiškinimus yra pateikę atitinkami kompetentingi organai ir valdžios institucijos; todėl Komisijos tvirtinimas, jog ji šiuo klausimu pateikia *ex novo* išaiškinimą, yra nepriimtinas.

2.3.6 Antra, atliekant tokią teisėtumo analizę atsižvelgiama į Pagrindinių teisių chartijos, kuri yra reguliavimo priemonė, nuostatas, tačiau ši Chartija, nors ir yra sulaukusi plataus visuotinio Europos pritarimo, vis dar nėra įsigaliojusi ir ja, kaip teisingumo garantija, teisėje negali būti remiamasi.

[4] Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija, pasirašyta 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje.

2.3.7 Neįtikėtina tai, kad tarsi nepakaktų šios ir šiaip jau menkai pagrįstos analizės, Komisija atsižvelgia tik į Chartijos 7 straipsnį (privataus ir šeimos gyvenimo pripažinimas) ir 8 straipsnį (asmens duomenų apsauga), ir visiškai nepaiso kitų straipsnių, pavyzdžiui, 36 straipsnio (prieiga prie bendro intereso paslaugų), 38 straipsnio (vartotojų apsauga), 47 straipsnio (teisė į veiksmingas teisės priemones) arba 48 straipsnio (nekaltumo prezumpcija).

2.3.8 Komisijos svarstymai ir veiksmai, susiję su pagrindinėmis teisėmis, turėtų būti labiau apgalvoti ir tikslesni, siekiant ateityje išvengti valstybių narių Konstitucinių teismų deklaracijos dėl siūlomų straipsnių konstitucijos neatitikimo ([5]).

2.3.9 Kelia nuostabą Komisijos požiūris į subsidiarumo principą, nes jos teigimu iki šiol nei Taryba, nei Parlamentas nesugebėjo susitarti, kaip spręsti minimas problemas ir todėl ji ragina taikyti ne su viena valstybe susijusią priemonę vidaus rinkos srityje, kaip būdą jai reguliuoti.

2.3.10 Taip mąstyti būtų logiška, jei saugumo problemas būtų galima palyginti su kitomis, poveikį vidaus rinkos veikimui turinčiomis problemomis (pavyzdžiui, susijusiomis su prekyba, mokesčiais arba darbu), jei būtų nustatyti galutiniai taisyklių priėmimo terminai (Sutartyse arba antrinės teisės aktuose), arba, galiausiai, jei šiam klausimui reikėtų ir būtų būtina sukurti vienodą teisinę erdvę.

2.3.11 Tačiau nuostatų dėl konkrečios valstybės saugumo Bendrijos teisėje nėra numatyta, nors Sutartyse ir yra pateikiamos viešosios tvarkos ir saugumo sąvokos, skirtos, jei reikia, pagrįsti išskirtinių apsaugos priemonių, kurių imasi valstybės narės, patvirtinimui.

2.3.12 Aiškios, veiksmus reglamentuojančios teisinės bazės šiose Sutartyse nėra, taip pat nėra jokio galutinio termino, kuris verstų jas imtis neatidėliotinų veiksmų. Galiausiai, valstybėms narėms kylančios grėsmės, susijusios su saugumu, negali būti įtrauktos į derinimo priemonę, kuria siekiama suformuoti tokį patį (t. y. bendrą) požiūrį į skirtingas aplinkybes.

2.3.13 Dėl proporcingumo principo — bet kuris pagrindines teises apribojantis straipsnis pagal įstatymus turi būti, laikantis atitinkamo įstatymo, pateikiamas nacionaliniam parlamentui, jam taip pat taikomos (*ex ante* arba *ex post*) juridinės priežiūros garantijos. Sunku įsivaizduoti, kad panaikinus keletą „nematomų kliūčių“, trukdančių teikti elektronines paslaugas, vidaus rinkoje esantys pranešimai gali lemti, kad bus pradėta keisti nacionalinius įstatymus, kurie garantuoja pagrindines teises, taip pat ir jas apsaugančias nacionalines sistemas.

2.3.14 Todėl Komitetas abejoja, ar pasiūlymas visiškai atitinka subsidiarumo ir proporcingumo principus, kadangi nepateikiama jokių priežasčių, leidžiančių daryti išvadą, jog koks nors Bendrijos tikslas gali būti sėkmingiau įgyvendintas Bendrijos lygiu.

2.3.15 Be to, stebina tai, kad Komisijos pasiūlymas siejamas tik su ryšių operatorių poreikiais ir teisėtomis jų teisėmis, visiškai nekreipiant dėmesio į vartotojų teises ir pamirštant, kad iš Bendrijos laukiama jos indėlio *„gerinant vartotojų apsaugą“* (EB sutarties 3t straipsnis), *„užtikrinant vartotojų aukšto lygio apsaugą“* ir *„padedant užtikrinti vartotojų ... ekonominius interesus“* (EB sutarties 153 straipsnis).

2.4 *Konkrečios pastabos*

2.4.1 Pasiūlymas paremtas EB sutarties 95 straipsnio 1 dalimi. Esant tokioms aplinkybėms Komitetas rekomenduoja apsvarstyti galimą poveikį policijos ir teismų bendradarbiavimui, kuris yra pagrindinis ramstis baudžiamosiose bylose, ypač Bendrijai nepriklausančių elektroninių pranešimų operatorių atveju, jeigu kilmės valstybės pareikalautų specialių susitarimų su valstybėmis narėmis, kurie nustatytų apibuses sąlygas paslaugoms teikti siekiant užtikrinti nacionalinį saugumą.

2.4.2 Toks direktyvos projektas, visų pirma 1 straipsnis, liudija, kad Komisija tarsi nepastebi, jog, nepaisant to, kad duomenys pagal savo taikymo sritį yra lyg ir „nešališki“ (pranešimų šaltinio ir paskirties nustatymas, pranešimų trukmė, vieta, dažnumas ir kt.), tokia informacija yra tiesiog kišimasis į privatų gyvenimą ir, daugeliu atveju, kėsinimasis pažeisti kitas teises, pavyzdžiui, profesinę paslaptį arba teisę į teisinę pagalbą.

2.4.3 Atsižvelgiant į šiuo metu galiojantį požiūrį į Europos viešąją tvarką, išreikštą Europos žmogaus teisių konvencijoje ir valstybių narių konstitucinėse tradicijose, teisė į privatų gyvenimą apibrėžiama ne tik pasyvia, bet ir aktyvia forma, tiesa, šiek tiek santūriau.

2.4.4 Tai yra, ES piliečiai ir ne tik jie, turi teisę žinoti, kas perima jų pranešimus, kodėl ir kaip dažnai tai daro, taip pat turi teisę prieiti prie bet kurios viešosios arba asmeninės duomenų bazės, kuriose tokia informacija yra saugoma ([6]).

2.4.5 Pasiūlymas turi įtakos pagrindinėms teisėms, ypač EŽTT 8 straipsniui, ir gali turėti įtakos piliečių laisvėms ir pagrindinėms teisėms. Todėl, Komiteto nuomone, jo turinys išimties iš bendros taisyklės tvarka turėtų būti susiaurintas ir skirtas tik nuostatoms, kurių poveikis pagrindinėms teisėms yra kiek galima mažesnis.

2.4.6 Duomenų, kurie turi būti saugomi, kategorijos, pateikiamos 4 straipsnyje ir priede, sudaro pradinį sąrašą, kuris gali būti persvarstomas taikant komitologijos procedūrą. Vis dėlto Komitetas mano, kad atsižvelgiant į tai, jog visas šis reikalas susijęs su viena pagrindinių teisių, būtų netinkama nepateikti Parlamentui duomenų, kurie turi būti saugomi, papildomų kategorijų sąrašo. Tai yra metodika, labiau tinkanti nešališkiems techniniams standartams nei taisyklėms, skirtoms pasiūlyme minėtiems duomenims išsaugoti.

([5]) Žr. paskutinįjį Vokietijos Konstitucinio Teismo sprendimą, kuriuo vadinamoji „Europos garantija“ paskelbta nekonstitucine, neatsižvelgiant į tai, kad kovojant su terorizmu ir tarpvalstybiniu nusikalstamumu ji yra daug svarbesnis, nei čia aptariamas klausimas.

([6]) EŽTT sprendimas bylose AMANN (2000), KOPP (1998), HALFORD (1997) ir MALONE (1984).

2.4.7 Atrodo, kad saugotinų duomenų yra pernelyg daug, jei siekiama vien tik tyrimui naudingos informacijos paieškos; todėl saugotinų duomenų kiekis turėtų būti ribotas ir atitikti tą, kurio reikia pasiūlymo tikslui pasiekti. Prieiga prie duomenų turi būti neįmanoma negavus teismo institucijos leidimo. Atsižvelgiant į tai, pasiūlyme nurodomas tikslas užkardyti tam tikras baudžiamąsias veikas yra sunkiai įtikinamas, nors judėjimo duomenų išsaugojimas ir gali būti naudingas tyrimui ir kitiems, pasiūlyme nurodomiems tikslams.

2.4.8 Saugojimo trukmė yra per ilga, kadangi Komisija nepagrindžia būtinybės saugoti duomenis būtent tiek laiko. Komiteto nuomone, įprastas šešių mėnesių laikotarpis būtų protingas laikas, kartu taikant atitinkamas saugumo ir konfidencialumo priemones.

2.4.9 Direktyva nenustato taisyklių, kurios užkirstų kelią galimai prieigai prie saugomų duomenų paslaugų teikėjams ir kitoms suinteresuotoms šalims; todėl turi būti numatyta, jog šie duomenys gali būti prieinami tik konkrečiais atvejais ir esant teismų priežiūrai. Gaila, bet pasiūlyme neaiškinama, kokia bus saugomų duomenų apsauga tam tikrais nurodytos trukmės laikotarpiais.

2.4.10 Pasiūlymo nuoroda į duomenis, siunčiamus „kompetentingoms nacionalinėms institucijoms“, yra pernelyg apibendrinta, ir turi būti aiškiai nurodoma, kad saugojami duomenys gali būti siunčiami tik toms institucijoms, kurios gali garantuoti gautų duomenų kokybę, slaptumą ir apsaugą. Komitetas mano, kad, siekiant išvengti skirtingų aiškinimų, turėtų būti pateikiami kai kurių konkrečių pasiūlyme vartojamų sąvokų, pavyzdžiui, pirmiau paminėtosios, apibrėžimas.

2.4.11 Kelia nuostabą pasiūlymo 10 straipsnis, kurio nuostatos numato „papildomas išlaidas“, patirtas operatoriams vykdant savo pareigas saugoti ir perduoti duomenis, ir tai, kad, Komisijos manymu, jos turi būti padengiamos iš valstybės lėšų, nes, kaip teigiama pasiūlymo 13 konstatuojamoje dalyje, „nauda, susijusi su visuomenės saugumu, paprastai turi poveikio visuomenei“.

2.4.12 Komitetas šiuo klausimu visiškai nesutinka su Komisija ir mano, kad toks tvirtinimas, švelniai tariant, yra netikslus. Kiekviena valstybė narė pati nustato tokių išlaidų kompensavimo dydį ir būdą, atsižvelgdama į savo kriterijus, aplinkybes ir saugumo poreikius, nors, kaip pripažįsta Komisija (5 konstatuojamoji dalis), daugelyje valstybių narių iki šiol nėra tai reglamentuojančių teisės aktų.

2006 m. sausio 19 d., Briuselis

2.4.13 Komisijos pateikti kriterijai kelia abejonių:

— ar šie paslaugų vartotojai nesinaudoja saugumu ir socialiniu stabilumu, kuriuos garantuoja valstybės narės?

— ar jie nesinaudoja teisinėje valstybėje sukurtu teisiniu saugumu?

— ar jie neturi naudos, būdami bendroje rinkoje, kurioje gali verstis savo teisėtu verslu kruopštaus nacionalinių valdžios institucijų darbo dėka, taip pat atitinkamų Komisijos veiksmų dėka?

2.4.14 Atsižvelgiant į visa, kas pasakyta, ir darant prielaidą, kad pasiūlymas dėl direktyvos bus priimtas, tokios išlaidos turėtų būti laikomos mokesčiu, kurį turės mokėti paslaugų teikėjai, o ne iš valstybės piniginės, t.y. visi piliečiai, vien dėl to, kad jie yra veikiančios rinkos dalis. Komitetas mano, jog šis pasiūlymas kompensuoti papildomas išlaidas yra netinkamas ir turi būti atsiimtas.

2.4.15 Atsižvelgdama į visas pirmiau pateiktas priežastis, Komisija, kaip Sutarčių ir pagrindinių jų principų, numatytų ES sutarties 6 straipsnio 1 dalyje ([7]) ir 6 straipsnio 2 dalyje ([8]), sergėtoja, turėtų iš esmės pataisyti šį pasiūlymą. Visas pasiūlymas Komiteto nuomone neatitinka nei pagrindinių teisių, nei duomenų prieigos, naudojimo ir mainų taisyklių.

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto

pirmininkė

Anne-Marie SIGMUND

([7]) ES sutarties 6 straipsnio 1 dalis: „Europos Sąjunga yra grindžiama laisvės, demokratijos, pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms bei teisinės valstybės principais, t. y. principais, kurie valstybėms narėms yra bendri.“

([8]) Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 2 dalis: „Sąjunga gerbia pagrindines teises, kurias užtikrina 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašyta Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija ir kurios kyla iš valstybėms narėms bendrų konstitucinių tradicijų kaip bendri Bendrijos teisės principai.“

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonės

PRIEDAS

Už šiuos pasiūlytus pakeitimus balsavo daugiau kaip ketvirtadalis narių, bet diskusijų metu jie buvo atmesti:

1.5 punktas

Išbraukti.

~~„Papildomas išlaidas, kurias operatoriai patiria saugodami ir perduodami pasiūlyme minimus duomenis, reikėtų laikyti mokesčiais, kuriuos už savo rinkos dalį turėtų mokėti paslaugų teikėjai vien už buvimą veikiančioje rinkoje, o ne iš valstybės piniginės, t.y. visi piliečiai.~~“

Paaiškinimas

Savaime aišku.

2.4.11 punktas

Iš dalies pakeisti:

~~„Kelia nuostabą p~~Pasiūlymo 10 straipsni~~os, kurio~~ nuostatos numato „papildomas išlaidas“, patirtas operatoriams vykdant savo pareigas saugoti ir perduoti duomenis~~., ir tai, kad,~~ Komisija~~os manymu,~~ siūlo, kad jos ~~turi~~ būtų~~i~~ padengiamos iš valstybės lėšų, nes, kaip teigiama pasiūlymo 13 konstatuojamoje dalyje, „nauda, susijusi su visuomenės saugumu, paprastai turi poveikio visuomenei“.“

Paaiškinimas

Savaime aišku.

2.4.12 punktas

Pakeisti:

~~„Komitetas šiuo klausimu visiškai nesutinka su Komisija ir mano, kad toks tvirtinimas, švelniai tariant, yra netikslus. Kiekviena valstybė narė pati nustato tokių išlaidų kompensavimo dydį ir būdą, atsižvelgdama į savo kriterijus, aplinkybes ir saugumo poreikius, nors, kaip pripažįsta Komisija (5 konstatuojamoji dalis), daugelyje valstybių narių iki šiol nėra tai reglamentuojančių teisės aktų.“~~

„Šis pasiūlymas lems dideles pramonės išlaidas. Šiuo metu įmonės kuria, apdirba ir saugo duomenis sąskaitų pateikimui, prekybai ir kitais teisėtais tikslais. Papildomi reikalavimai (papildomos informacijos rūšys, ilgesni saugojimo laikotarpiai) lemtų papildomas sąnaudas, kurias reikėtų padengti. Kadangi už saugumą atsako, taigi ir finansuoja, valstybė, valstybės narės turėtų padengi duomenų saugojimo sąnaudas kompensuodamos jas informacijos ir komunikacijos technologijų įmonėms.“

Paaiškinimas

Savaime aišku.

2.4.13 punktas

Pakeisti:

~~Komisijos pateikti kriterijai kelia abejonių:~~

— ~~ar šie paslaugų vartotojai nesinaudoja saugumu ir socialiniu stabilumu, kuriuos garantuoja valstybės narės?~~

— ~~ar jie nesinaudoja teisinėje valstybėje sukurtu teisiniu saugumu?~~

— ~~ar jie neturi naudos, būdami bendroje rinkoje, kurioje gali verstis savo teisėtu verslu kruopštaus nacionalinių valdžios institucijų darbo dėka, taip pat atitinkamų Komisijos veiksmų dėka?~~

„Loginis pasiūlymo pagrindas — Europai būtinas vienodas požiūris į duomenų saugojimą kaip priemonę kovai su nusikalstamumu ir terorizmu. Jeigu kai kurios Europos šalys apmoka sąskaitas už kovą su nusikalstamumu, o kitos šalys nusprendžia nemažą finansinę prievolę užkrauti duomenų valdytojams, Europos telekomunikacijų rinka greitai patirs didelius rinkos iškraipymus.Taigi Komitetas šiuo klausimu pritaria Komisijai.“

Paaiškinimas

Savaime aišku.

2.4.14 punktas

Išbraukti.

~~„Atsižvelgiant į visa, kas pasakyta, ir darant prielaidą, kad pasiūlymas dėl direktyvos bus priimtas, tokios išlaidos turėtų būti laikomos mokesčiu, kurį turės mokėti paslaugų teikėjai, o ne iš valstybės piniginės, t.y. visi piliečiai, vien dėl to, kad jie yra veikiančios rinkos dalis. Komitetas mano, jog šis pasiūlymas kompensuoti papildomas išlaidas yra netinkamas ir turi būti atsiimtas.“~~

Paaiškinimas

Savaime aišku.

Balsavimo rezultatai (dėl visų pakeitimų)

balsavo už: 53

balsavo prieš: 54

susilaikė: 15